

EBA/GL/2022/02

24. helmikuuta 2022

Ohjeet

toisen maksupalveludirektiivin
mukaisesta rajallisia verkkoja koskevasta
soveltamisalan ulkopuolelle jättämisestä

1. Noudattamista ja ilmoittamista koskevat velvoitteet

Näiden ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä tulisi soveltaa tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla oikeudellista kehystään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 08.06.2022, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata suosituksia. Ilmoitukset lähetetään EPV:n verkkosivustolla olevalla lomakkeella, jonka viitteeksi merkitään ”EBA/GL/2022/02”. Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa noudattamisesta toimivaltaisten viranomaisten puolesta. Myös ohjeiden noudattamista koskevista muutoksista on ilmoitettava EPV:lle.
4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Aihe, soveltamisala ja määritelmät

Sisältö

5. Nämä ohjeet täsmentävät maksupalveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin (EU) 2015/2366 (toinen maksupalveludirektiivi) 3 artiklan k alakohdan mukaisen soveltamisalan ulkopuolelle jättämisen soveltamista².
6. Lisäksi näissä ohjeissa täsmennetään toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukaista ilmoitusmenettelyä ja 37 artiklan 5 kohdan mukaista ilmoitettujen palvelujen kuvauksen asettamista julkisesti saataville.

Soveltamisala

7. Näitä ohjeita sovelletaan sellaisiin erityisiin maksuvälineisiin perustuviin palveluihin, joita voidaan käyttää ainoastaan rajoitetusti toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdassa täsmennetyn mukaisesti, ja jotka on suljettu toisen maksupalveludirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Ohjeissa määritellään erityisesti ne kriteerit ja tekijät, jotka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon arvioidessaan sitä, tulisiko toimintaan soveltaa 3 artiklan k alakohdan mukaista soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä.
8. Ohjeita sovelletaan myös toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukaiseen ilmoitusmenettelyyn, mukaan lukien kynnysarvon laskeminen ja tiedot, joiden tulee sisältyä liikkeeseenlaskijan toimivaltaisille viranomaisille esittämään ilmoitukseen.
9. Näitä ohjeita sovelletaan myös tietoihin, jotka ovat julkisesti saatavilla jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten rekistereissä ja Euroopan pankkiviranomaisen keskusrekisterissä toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
10. Tiettyjä näiden ohjeiden kohtia sovelletaan myös toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaisiin palveluihin, joita tarjoavat säännellyt maksupalveluntarjoajat ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat.

Keitä ohjeet koskevat

11. Ohjeet on tarkoitettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan vi alakohdassa määritellyille toimivaltaisille viranomaisille.

² Lisäksi todetaan, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta annetun direktiivin 2009/110/EY 1 artiklan 4 kohdan mukaan sähköistä rahaa koskevaa direktiiviä (EMD2) ei sovelleta toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaisesti soveltamisalan ulkopuolelle suljetuille maksuvälineille talletettuun rahaan.

3. Täytäntöönpano

Täytäntöönpanopäivä

12. Nämä ohjeet tulevat voimaan 1. kesäkuuta 2022.

Siirtymäsäännökset

13. Ohjeita koskevat seuraavat siirtymäsäännökset:

- a) Toimivaltaisten viranomaisten tulisi vaatia, että sellaiset liikkeeseenlaskijat, jotka hyötyvät toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan i ja ii alakohdan mukaisesta soveltamisalan ulkopuolelle jättämisestä ja jotka ovat jo esittäneet toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen, esittävät ilmoituksen uudelleen 1. syyskuuta mennessä ja ottavat näiden ohjeiden mukaiset säännökset huomioon ilmoituksessa.
- b) Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava 13 kohdan a alakohdan mukaisesti uudelleen esitetyt ilmoitukset nopeutetussa menettelyssä.

4. Direktiivin (EU) 2015/2366 mukaiset ohjeet rajallisia verkkoja koskevasta soveltamisalan ulkopuolelle jättämisestä

Ohje 1: Toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaiset erityiset maksuvälineet

- 1.1. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että erityiset maksuvälineet, joita voidaan käyttää ainoastaan rajoitetusti toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaisesti, ovat toisen maksupalveludirektiivin 4 artiklan 14 kohdassa määriteltyjä maksuvälineitä. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi sallia toisen maksupalveludirektiivin mukaisten erityyppisten maksuvälineiden hyötyminen direktiivin 3 artiklan k alakohdan mukaisesta soveltamisalan ulkopuolelle jättämisestä.
- 1.2. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että erityisiä maksuvälineitä voidaan käyttää sekä fyysisten että digitaalisten tavaroiden ja palvelujen hankkimiseen.
- 1.3. Toimivaltaisten viranomaisten ei tulisi rajoittaa varojen maksuvälineelle siirtämiseen käytettäviä keinoja, mikä voidaan tehdä toteuttamalla maksutapahtumia ja/tai laskemalla liikkeeseen sähköistä rahaa. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että sellaisissa tilanteissa, joissa varoja maksuvälineelle siirrettäessä välittäjänä toimii joku muu kuin liikkeeseenlaskija, varojen siirto tulisi katsoa erilliseksi maksupalveluksi, johon ei sovelleta toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaista maksupalveludirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä.
- 1.4. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi tarkistaa sellaisten liikkeeseenlaskijoiden esittämiä tietoja arvioidessaan, jotka tarjoavat toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan soveltamisalaan kuuluviin maksuvälineisiin perustuvia palveluja asianomaisen viranomaisen toimivaltaan kuuluvalla alueella, että asianomaiset liikkeeseenlaskijat asettavat maksuvälineen käyttöä rajoittavia teknisiä ja sopimukseen perustuvia rajoituksia. Toimivaltaisten viranomaisten ei tulisi pitää pelkkää liikkeeseenlaskijan ja maksuvälineen haltijan välistä sopimusta teknisenä rajoituksena.
- 1.5. Erityisiä teknisiä rajoituksia tulisi asettaa ainakin
 - a) tavaroiden ja palvelujen tarjoajien joukolle, jossa maksuvälinettä voidaan käyttää, kun sovelletaan toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaista soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä; tai

- b) b) maksuvälineellä ostettavissa olevalle tavaroiden ja palveluiden valikoimalle, kun sovelletaan toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan i ja ii alakohdan mukaista soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä; tai
 - c) maantieteelliselle sijainnille, jolla tavaroita ja palveluja hankitaan tietyiltä toimittajilta tiettyjä sosiaalisia tai verotuksellisia tarkoituksia varten, kun sovelletaan toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan iii alakohdan mukaista soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä.
- 1.6. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että yksi korttiin perustuva tai muu maksamisen väline voi sisältää samanaikaisesti useamman kuin yhden erityisen maksuvälineen, joka kuuluu toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan soveltamisalaan. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että ohjeiden kohdissa 1.4 ja 1.5 täsmennetyt teknisiä ja sopimukseen perustuvia rajoituksia sovelletaan jokaiseen erityiseen maksuvälineeseen.
 - 1.7. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että yksi korttiin perustuva tai muu maksamisen väline ei voi sisältää samanaikaisesti maksuvälineitä, joihin sovelletaan toista maksupalveludirektiiviä ja erityisiä maksuvälineitä, joihin sovelletaan toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohtaa.
 - 1.8. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että liikkeeseenlaskijat voivat laskea liikkeeseen useamman erityisen maksuvälineen toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaisesti edellyttäen, että jokainen tällainen maksuväline täyttää näissä ohjeissa määritellyt vaatimukset.
 - 1.9. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saisi ottaa huomioon maksuvälineellä säilytettävän rahallisen arvon lunastuskelpoisuutta arvioidessaan sitä, sovelletaanko maksuvälineeseen toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohtaa.
 - 1.10. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että maksuvälineet, joihin sovelletaan toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohtaa ja joilla säilytetään rahallista arvoa, voivat olla joko uudelleenladattavia tai kertakäyttöisiä.
 - 1.11. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että yksittäinen maksuväline, johon sovelletaan toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaista soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä, ei voi hyötyä useammasta kuin yhdestä toisen maksupalveludirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle jättämisestä, mukaan lukien maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan muut soveltamisalan ulkopuolelle jättämiset.
 - 1.12. Erityisen maksuvälineen liikkeeseenlaskija voi olla perustettu jäsenvaltiossa, joka on eri kuin toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottaneen asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltio.

- 1.13. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaisten soveltamisalan ulkopuolelle jättämisten tulisi sisältää muun muassa liikkeeseenlaskijan itse hyväksymät tapahtumat, kun tapahtuma tehdään verkossa, joka hyötyy toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaisesta soveltamisalan ulkopuolelle jättämisestä, ja liikkeeseenlaskija on itse hyväksyjä asianomaisessa verkossa.

Ohje 2: Toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan i alakohdan mukainen palveluntarjoajien rajallinen verkko

- 2.1. Erityisen maksuvälineen käytön rajallisuutta palveluntarjoajien rajallisen verkon puitteissa arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten tulee huomioida kaikki seuraavat kriteerit liikkeeseenlaskijan toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti esittämän ilmoituksen tietoja arvioidessaan:
- a) Maksuvälineen liikkeeseenlaskija ja jokainen rajatun verkon puitteissa toimiva tavaroiden ja palvelujen tarjoaja sekä, soveltuvin osin, jokainen hyväksyjä solmivat suoran sopimuksen maksutapahtumien hyväksymiseksi;
 - b) Liikkeeseenlaskijan toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukaisessa ilmoituksessa esittämä rajatun verkon puitteissa toimivien tavaroiden ja palveluiden tarjoajien arvioitu enimmäismäärä; ja
 - c) Palveluntarjoaja tarjoaa tavaroita ja palveluja rajallista verkkoa kuvailevalla yhteisellä merkillä, ja ilmentää tämän visuaalisesti maksuvälineen käyttäjälle.
- 2.2. Ohjeiden kohdan 2.1 mukaisen arvioinnin lisäksi toimivaltaisten viranomaisten tulisi markkinansa koon ja erityispiirteiden mukaan ottaa huomioon kaikki seuraavat täydentävät tekijät:
- a) Liikkeeseenlaskijan esittämä palvelujen ja tuotteiden tarjonnan erityinen maantieteellinen alue;
 - b) Liikkeeseenlaskijan arvioima maksuvälineillä vuosittain tehtävien maksutapahtumien määrä ja arvo;
 - c) Liikkeeseenlaskijan arvioima maksuvälineille siirrettävä enimmäisrahasumma;
 - d) Liikkeeseenlaskijan arvioima liikkeeseen laskettavien maksuvälineiden enimmäismäärä; ja
 - e) Liikkeeseenlaskijan tunnistamat asiakkaan kohtaamat riskit erityistä maksuvälinettä käytettäessä.

- 2.3. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että palveluntarjoajien rajarajallinen verkko voi koostua vain fyysisistä kaupoista, vain verkkokaupoista tai sekä fyysisistä kaupoista että verkkokaupoista.
- 2.4. Ohjeiden kohdan 2.1 ja 2.2 mukaista arviointia tehtäessä toimivaltaisten viranomaisten ei tulisi erotella kauppoja toisistaan eikä vaatia, että verkkokaupassa tarjottavien tuotteiden ja palveluiden tulisi olla riippua fyysisissä kaupoissa tarjotuista tuotteista ja palveluista tai päinvastoin.
- 2.5. Toimivaltaisten viranomaisten ei tulisi sallia saman maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan i alakohdan mukaan soveltamisalan ulkopuolelle jätetyn maksuvälineen käyttämistä palveluntarjoajien eri rajallisissa verkoissa.
- 2.6. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että joko maksuvälineen liikkeeseenlaskija tai tavaroiden ja palvelujen tarjoajat voivat delegoida ohjeiden kohdan 2.1 mukaisen sopimuksen solmimisen heidän puolestaan toimivalle kolmannelle osapuolelle.
- 2.7. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi soveltaa ohjeiden kohtia 2.1 ja 2.2. suppeasti siten, että erityiseen käyttötarkoitukseen osoitetun maksuvälineen kehittyminen yleisvälineeksi ei olisi mahdollista.

Ohje 3: Toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan i alakohdan mukaisesti liikkeeseenlaskijan tiloissa käytettävät maksuvälineet

- 3.1. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että sellaisia maksuvälineitä, joilla haltijat voivat hankkia tuotteita ja palveluja vain liikkeeseenlaskijan tiloissa, voidaan käyttää vain fyysisissä tiloissa, eikä niitä voida käyttää verkkokaupoissa.

Ohje 4: Toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan ii alakohdan mukainen rajattu tavara- ja palveluvalikoima

- 4.1. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että erityisten maksuvälineiden käytön pitäminen rajoitettuna siten, että niillä voidaan hankkia erittäin rajattu tavara- tai palveluvalikoima toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan ii alakohdan mukaisesti edellyttää, että maksuvälineellä hankittavien tavaroiden ja/tai palvelujen tulisi liittyä toiminnallisesti toisiinsa.
- 4.2. Tavaroiden ja/tai palvelujen välistä toiminnallista yhteyttä arvioitaessa toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että liikkeeseenlaskija on määrittänyt erityisen tavara- ja/tai palvelukategorian, jolla on yhteinen tarkoitus. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi tarkistaa, onko liikkeeseenlaskija määrittänyt ne tavarat ja palvelut, jotka kuuluvat erityiseen kategoriaan, ja onko liikkeeseenlaskija kuvaillut niiden välistä toiminnallista yhteyttä toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukaisessa ilmoituksessaan.

- 4.3. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että fyysisten ja digitaalisten tavaroiden ja/tai palvelujen välillä voi vallita toiminnallinen yhteys.
- 4.4. Ohjeiden kohtien 4.1 ja 4.2 mukaisen arvioinnin lisäksi toimivaltaisten viranomaisten tulisi, markkinansa koon ja erityispiirteiden mukaan, ottaa huomioon kaikki seuraavat täydentävät tekijät:
- a) Liikkeeseenlaskijan arvioima maksuvälineillä vuosittain tehtävien maksutapahtumien määrä ja arvo;
 - b) Liikkeeseenlaskijan arvioima maksuvälineille siirrettävä enimmäisrahasumma;
 - c) Liikkeeseenlaskijan arvioima suurin mahdollinen liikkeeseen laskettavien maksuvälineiden enimmäismäärä; ja
 - d) Liikkeeseenlaskijan tunnistamat asiakkaan kohtaamat riskit erityistä maksuvälinettä käytettäessä.
- 4.5. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi soveltaa ohjeiden kohtia 4.1, 4.2 ja 4.4. suppeasti siten, että erityiseen käyttötarkoitukseen osoitetun maksuvälineen kehittyminen yleisvälineeksi ei olisi mahdollista.

Ohje 5: Säänneltyjen yhteisöjen toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukainen palvelujen tarjoaminen

- 5.1. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että toisen maksupalveludirektiivin 1 artiklassa mainitut maksupalveluntarjoajat ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat voivat tarjota palveluja, jotka perustuvat vain rajallisesti käytettäviin erityisiin maksuvälineisiin, edellyttäen, että toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan ja näiden ohjeiden mukaiset vaatimukset täyttyvät.
- 5.2. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että silloin kun maksupalveluntarjoajat tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat tarjoavat palveluja myös toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaisesti, nämä yhteisöt tekevät eron säänneltyjen maksupalvelujen / säännellyn sähköisen rahan ja toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaan soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen palvelujen välillä selkeästi sekä helposti tunnistettavalla tavalla, mukaan lukien käyttämällä erityistä visuaalista ilmentymää.
- 5.3. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että maksupalveluntarjoajat ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat tiedottavat erityisen maksuvälineen käyttäjälle yksinkertaisella ja selkeällä tavalla, että tarjottuja palveluja ei säännellä eikä valvota, ja että käyttäjät eivät hyödy toisen maksupalveludirektiivin mukaisesta maksupalvelun käyttäjien suojasta.
- 5.4. Jos toimivaltainen viranomainen päättyy toisen maksupalveludirektiivin 27 artiklan 2 kohdan mukaista ilmoitusta arvioidessaan näkemykseen, jonka mukaan

- a) säänneltyjen maksupalvelujen ja/tai säännellyn sähköisen rahan ja toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaan soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen palvelujen välille tehty ero ei ole riittävän selkeä tai asianmukainen, mukaan lukien ohjeiden kohdan 5.2 ja 5.3 mukainen viestinnän läpinäkyvyys erityisen maksuvälineen käyttäjien kanssa, ja/tai
- b) toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan kalakohdan mukaisesti soveltamisalan ulkopuolelle jäävät palvelut todennäköisesti haittaavat joko maksupalvelun tarjoajan / sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan taloudellista vakautta tai toimivaltaisen viranomaisen kykyä valvoa toisen maksupalveludirektiivin ja/tai toisen sähköistä rahaa koskevan direktiivin lakisääteisten vaatimusten noudattamista,

toimivaltaisen viranomaisen tulisi ryhtyä asianmukaisiin valvontatoimiin.

Ohje 6: Toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukaiset ilmoitukset

- 6.1. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi ottaa huomioon, että liikkeeseenlaskijan tulisi esittää toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukainen ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa maksuvälineen käyttäjät sijaitsevat, kun toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukainen kynnysarvo ylittyy mainitussa jäsenvaltiossa.
- 6.2. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että liikkeeseenlaskijan tulisi esittää toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukainen ilmoitus miltä tahansa 12 kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta, kun maksutapahtumien yhteenlaskettu arvo tuona ajanjaksona ylittää miljoona euroa.
- 6.3. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen tulisi sisältää tieto siitä, minkä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jättämisen tyyppin mukaisesti toimintaa harjoitetaan ja toiminnan kuvaus.
- 6.4. Ohjeiden kohdan 6.3 mukaisen toiminnan kuvauksen tulisi sisältää seuraavat tiedot:
 - a) ovatko hankittavissa olevat tavarat ja/tai palvelut fyysisiä ja/tai digitaalisia;
 - b) muut jäsenvaltiot, joissa sama liikkeeseenlaskija tarjoaa toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan mukaista toimivaltaiselle viranomaiselle esitetyn ilmoituksen sisältämää palvelua; ja
 - c) kaikki muut tiedot, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida ilmoitusta näitä ohjeita vasten.

- 6.5. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että liikkeeseenlaskijan on esitettävä toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukainen ilmoitus vain kerran. Täydentävä uusi ilmoitus tulisi esittää toimivaltaiselle viranomaiselle silloin, kun ensimmäisessä ilmoituksessa esitettyyn samaan erityiseen maksuvälineeseen tai maksuvälineisiin liittyvät tiedot ovat olennaisesti muuttuneet.
- 6.6. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että ohjeiden kohdan 6.5 mukaiset olennaiset muutokset voivat tarkoittaa muun muassa seuraavia tilanteita, joissa:
- a) soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen palvelujen tarjoaminen on loppunut;
 - b) liikkeeseenlaskija aikoo lisätä ohjeiden kohdan 2.1 alakohdassa b tarkoitettujen tavaroiden ja/tai palvelujen tarjoajien määrää;
 - c) liikkeeseenlaskija aikoo laajentaa ohjeiden kohdan 2.2 alakohdassa a tarkoitettua erityistä maantieteellistä aluetta, jolla tavaroita ja/tai palveluja tarjotaan; tai
 - d) liikkeeseenlaskija aikoo tarjota toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan i tai ii alakohdan mukaisia palveluja, jotka perustuvat sellaiseen maksuvälineeseen, joka ei sisälly alkuperäiseen ilmoitukseen; tai
 - e) aiemmin ilmoitettua, ohjeiden kohdassa 4.2 tarkoitettua, erityistä tavara- ja/tai palvelukategoriaa, jolla on yhteinen tarkoitus, aiotaan muuttaa.
- 6.7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat joka tapauksessa vaatia liikkeeseenlaskijoita esittämään päivitettyt tiedot sisältävän uuden ilmoituksen, jos se on toimivaltaisen viranomaisen näkemyksen mukaan tarpeellista sen määrittämiseksi, ovatko liikkeeseenlaskijan ensimmäisessä ilmoituksessa esittämät tiedot muuttuneet vai eivät.
- 6.8. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon, että toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukainen kynnysarvo tulee laskea liikkeeseenlaskijakohtaisella tasolla. Silloin kun yksittäinen liikkeeseenlaskija tarjoaa palveluja, jotka perustuvat useampaan kuin yhteen toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan i tai ii alakohdan mukaiselle erityiselle maksuvälineelle, kynnysarvo tulee laskea yhdistämällä kaikki asianomaisessa jäsenvaltiossa saman liikkeeseenlaskijan tarjoamilla kaikilla erityisillä maksuvälineillä suoritettut maksutapahtumat.
- 6.9. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi lisätä liikkeeseenlaskija toisen maksupalveludirektiiviin 14 artiklan mukaiseen kansalliseen rekisteriinsä ja toisen maksupalveludirektiivin 15 artiklan mukaiseen Euroopan pankkiviranomaisen keskusrekisteriin vain kerran ja esittää tiivis kuvaus jokaisella toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan i ja ii alakohdan mukaisella erityisellä maksuvälineellä harjoitetusta toiminnasta. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi sisällyttää rekisteröitäviin toiminnan kuvauksiin myös tiedot muista jäsenvaltioista, joissa liikkeeseenlaskija tarjoaa palveluja toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan i ja/tai ii alakohdan nojalla.

- 6.10. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että liikkeeseenlaskijan toisen maksupalveludirektiivin 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti esittämän ilmoituksen tietojen perusteella voidaan arvioida, voidaanko toimintaan soveltaa toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan i ja/tai ii alakohtaa vai edellyttääkö toiminta maksupalvelun tarjoajan tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan luvan hankkimista. Jos ilmoituksen tiedot ovat puutteelliset, epäselvät tai ristiriitaiset, toimivaltaisen viranomaisen tulisi päätöksentekoa varten pyytää liikkeeseenlaskijalta täydentävät tiedot tai selvitys jo esitetystä tiedoista.

Ohje 7: Toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan iii alakohdan mukainen rajattu verkko

- 7.1. Toimivaltaisten viranomaisten ei tulisi edellyttää toisen maksupalveludirektiivin 3 artiklan k alakohdan iii alakohdan mukaisten maksuvälineiden täyttävän sellaisia vaatimuksia, joita sovelletaan toisen maksupalveludirektiivin 3 k alakohdan 1 ja ii alakohdan mukaisesti soveltamisalan ulkopuolelle suljettuihin välineisiin.